

Poradnia prawna

Sekcja prawa karnego

SSP

Zajęcia nr 2: Uczestnicy postępowania karnego –
kazusy. Kazus z prawa karnego materialnego.
Rozpoczęcie postępowania przygotowawczego.

MGR BŁAŻEJ BOCH

KATEDRA POSTĘPOWANIA KARNEGO

WYDZIAŁ PRAWA, ADMINISTRACJI I EKONOMII

UNIWERSYTET WROCŁAWSKI

Uczestnicy postępowania karnego - kazusy

Kazus nr 1

Zasadnicza problematyka:

- 1) właściwość sądu, badanie właściwości przez Sąd;
- 2) opis czynu i kwalifikacja prawna w akcie oskarżenia.

Kazus nr 1

Zwróć uwagę na: wyrok SN z dnia 4 lutego 2014 roku, II KK 262/13, Legalis nr 993239.

1. Jeżeli właściwość rzeczowa sądu zależy od rodzaju sprawy poddanej osądowi, decydujące znaczenie dla oceny, czy orzekał sąd właściwy, ma czyn przestępny, na którego popełnienie wskazuje akt oskarżenia, z tym jednak zastrzeżeniem, że ani opis czynu, ani kwalifikacja prawna zaproponowana w akcie oskarżenia, nie wiążą sądu.
2. Użyte w art. 25 § 1 KPK określenie "w sprawach o przestępstwa" nie może być rozumiane jako oznaczające czyny, których opis i kwalifikacja prawna zostały określone w akcie oskarżenia, gdyż wtedy o właściwości sądu decydowałby prokurator, lecz musi być rozumiane jako sprawy, które według zebranych dowodów i okoliczności obiektywnie wskazują na określoną kwalifikację prawną tych czynów.
3. Wynikająca z art. 25 § 1 KPK właściwość sądu wyznaczana jest tylko przez normy prawa karnego materialnego, które określają, jakie czyny zabronione stanowią zbrodnie albo występki wskazane w tym przepisie.

Kazus nr 1

II.

O właściwości rzeczowej sądu decyduje opis czynu przestępnego w akcie oskarżenia - jego znamiona - a nie prawidłowa bądź nieprawidłowa jego kwalifikacja prawna przyjęta w akcie oskarżenia lub wyroku. Przy tym żadnego wpływu na właściwość sądu nie ma zakaz reformationis in peius z art. 443 KPK. Wynikająca z art. 25 § 1 KPK właściwość sądu wyznaczana jest tylko przez normy prawa karnego materialnego, które określają, jakie czyny zabronione stanowią zbrodnie lub występki wskazane w tym przepisie.

Kazus nr 2

Zasadnicza problematyka:

- 1) pokrzywdzony i oskarżyciel posiłkowy w procesie karnym;
- 2) współoskarżenie a możliwość działania jako pokrzywdzony

Kazus nr 2

Wyrok SN z dnia 6 kwietnia 2006r., IV KK 12/06, OSNK 2006, nr 6, poz. 61

Jeżeli istota przestępstwa sprowadza się do tego, że współuczestnicy określonego zdarzenia przestępnego, będący współsprawcami przestępstwa, którego znamion ich zachowanie w tym zdarzeniu wypełnia, są jednocześnie pokrzywdzonymi działaniami innych jego współuczestników (np. w bójce), to w razie wydzielenia do odrębnego postępowania sprawy jednego z nich, pozostali, których dobro prawne zostało naruszone lub zagrożone przez zachowania przestępne tego oskarżonego, którego dotyczy wydzielone postępowanie, mogą w tym postępowaniu wykonywać uprawnienia pokrzywdzonego, w tym przewidziane w art. 387 § 2 *in fine* k.p.k.

Kazus nr 3

Zasadnicza problematyka:

- 1) obrona obligatoryjna,
- 2) odpowiedzialność karna za posiadania środków odurzających,
- 3) czynności procesowe prokuratora,
- 4) umorzenie na podstawie art.62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Kazus nr 3

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 21 stycznia 2009 r. II KK 197/08

Dysponowanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową związane z ich zażywaniem albo z zamiarem niezwłocznego zażycia przez osobę dysponującą nimi, nie jest ich posiadaniem w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.).

Kazus nr 3

**Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego
- Izba Karna z dnia 27 stycznia 2011 r. I KZP 24/10**

Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest każde władczenie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia.

Kazus nr 3

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - II Wydział Karny z dnia 23 lutego 2017 r., II AKa 247/16, Legalis nr 1712615.

Teza: Elementy brane pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu zostały w prawie karnym określone w art. 115 § 2 KK. W świetle dyspozycji art. 62a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 783) stopień społecznej szkodliwości ma być oceniany pod kątem celowości orzeczenia wobec sprawcy kary, co oznacza, że instytucja uregulowana w tym przepisie może mieć zastosowanie jedynie do czynów przestępnych określonych w art. 62 ust. 1 lub 3 ww. ustawy, których społeczna szkodliwość jest wyższa niż znikoma. Z tego powodu nie ulega wątpliwości, że dla przyjęcia niecelowości orzeczenia wobec sprawcy kary stopień społecznej szkodliwości czynu musi być wyższy niż znikomy.

Kazus nr 4

Zasadnicza problematyka:

- 1) fakt pokrzywdzenia przestępstwem;
- 2) możliwość działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego;
- 3) sprzeciw przy trybach konsensualnych.

Kazus nr 4

**Postanowienie SN z dnia 25 marca 2019 roku, IV KK 316/09, Prok. i Pr.
– wkł. 2010, nr 7-8, poz. 11**

Dla przyznania statusu pokrzywdzonego konieczne jest prawidłowe rozpoznanie nie tylko ogólnego lub rodzajowego, ale indywidualnego przedmiotu ochrony analizowanej normy karnej, przy jednoczesnym uwzględnieniu, iż dany czyn może wypełniać znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy lub obejmować przestępstwa współukarane. Kryterium bezpośredniości naruszenia lub zagrożenia dobra prawnego danej osoby oznacza, że w relacji między czynem o konkretnych znamionach przestępstwa a naruszeniem lub zagrożeniem dobra tej osoby nie ma ogniwo pośrednich, z czego wynika, że do kręgu pokrzywdzonych można zaliczyć tylko ten podmiot, którego dobro prawne zostało działaniem przestępnym naruszone wprost, a nie za pośrednictwem godzenia w inne dobro.

Kazus nr 5

Zasadnicza problematyka:

- 1) prawo do obrony;
- 2) tzw. zastępcze upoważnienia do obrony.

Kazus z prawa karnego materialnego

**Modelowe rozwiązanie
zostanie umieszczone
w materiałach dydaktycznych.**

Rozpoczęcie przygotowawczego

postępowania

- zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa
- postępowanie sprawdzające
- czynności w niezbędnym zakresie
- odmowa wszczęcia postępowania karnego
- wszczęcie postępowania karnego

Przebieg postępowania karnego

Postępowanie przygotowawcze

- prowadzi prokurator
- Strony: podejrzany i pokrzywdzony

Postępowanie sądowe

- Prowadzi sąd
 - Strony: oskarżyciel i oskarżony
- postępowanie przed sądem II instancji**

Kasacja,
wniosek o
wznowienie
postępowania

apelacja

Wyrok sądu
I instancji

rozprawa przed
sądem II instancji

gdy wyrok nie został
zaskarżony lub minął
termin do
zaskarżenia

Prawomocny
wyrok

Postępowanie międzyinstancyjne:

- Zwrot do post. przyg.
- Zakończenie post. karnego (wyrok lub post. o umorzeniu)
- Przygotowanie rozprawy głównej

Postępowanie przed sądem I instancji

Wydanie postanowienia o zamknięciu post. przygotowawczego - art. 321 § 6

- Zakończenie postępowania przygotowawczego:
- Umorzenie postępowania
- Skierowanie sprawy do sądu

- Akt oskarżenia
- Wniosek o w.um.p.
- Wniosek z art. 335 § 1
- Wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przesp.
- Wniosek o um. post. i zast. środków zabezpieczających

Postępowanie in rem (w sprawie o jakieś przestępstwo)

Postępowanie in personam (przeciwko określonej osobie)

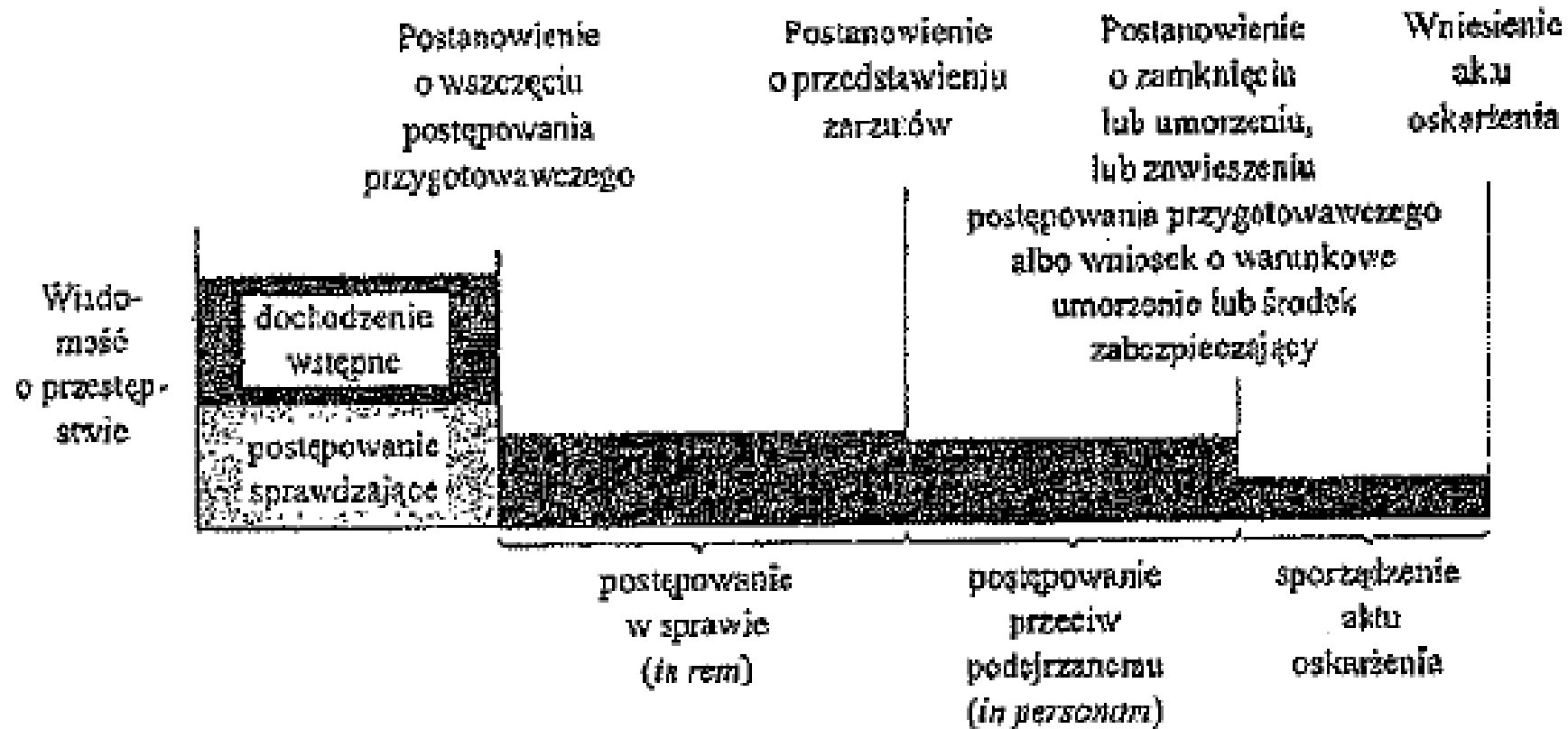
Wydanie postanowienie o wszczęciu postępowania przygotowawczego – art. 303

Przedstawienie zarzutów – art. 313 (wyjątkowo art. 308)

Końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania – art. 321

Czynności przed wszczęciem postępowania np. art. 307 kpk, czynności operacyjno - rozpoznawcze

Porządek czynności w śledztwie i dochodzeniu

Tablica 39. Przebieg postępowania przygotowawczego

Uwaga: już postępowanie w sprawie (in rem) może zostać umorzone lub zawieszona.

Porządek czynności w śledztwie i dochodzeniu

1. Czynności poprzedzające formalne wszczęcie postępowania przygotowawczego
 - ▶ postępowanie sprawdzające (art. 307)
 - ▶ czynności w niezbędnym zakresie (art. 308)
2. Formalne wszczęcie śledztwa/dochodzenia w sprawie (faza *in rem*)
3. Przedstawienie zarzutów (faza *ad personam*) i modyfikacja zarzutów
4. Czynności dowodowe
5. Zakończenie postępowania przygotowawczego
6. Sposoby zakończenia postępowania przygotowawczego → umorzenie (różne wersje) albo skierowanie sprawy do sądu

Wszczęcie postępowania przygotowawczego

Art. 303 k.p.k.

Postępowanie przygotowawcze wszczyna się z urzędu lub na skutek zawiadomienia, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa.

- ▶ Postępowanie wszczyna się **w sprawie** (faza in rem)
 - ▶ organy nie wiedzą jeszcze kto jest podejrzanym,
 - ▶ zbierają informacje, które pozwoliłyby na postawienie zarzutów konkretnej osobie
- ▶ Uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa to tzw. faktyczna podstawa wszczęcia śledztwa lub dochodzenia
- ▶ Konieczne jest posiadanie danych, na podstawie których można zasadnie podejrzewać, że miało miejsce przestępstwa

Wszczęcie postępowania przygotowawczego

- źródła informacji o przestępstwie
 - ▶ Informacje własne organów procesowych („sposrzeżenia własne”)
 - ▶ Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa
 - ▶ Samooskarżenie
 - ▶ Wiadomości z radia, prasy, telewizji
 - ▶ Wyniki działań operacyjnych
 - ▶ Anonim
 - ▶ w przypadku anonimu konieczne jest szczególnie dokładne zweryfikowanie jego treści, jeżeli informacje w nim zawarte w ogóle wydają się wiarygodne
 - ▶ Najmniej „pewne” źródło informacji

Obowiązek zawiadomienia o przestępstwie

SPOŁECZNY

- ▶ Art. 304 § 1 – każdy dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa **ściganego z urzędu** ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję
- ▶ Za naruszenie społecznego obowiązku zawiadomienia o przestępstwie nie ponosi się odpowiedzialności prawnej

Oprócz niezwłocznego zawiadomienia, instytucje z art. 304 § 2 są obowiązane przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub wydania przez ten organ zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa

PRAWNY

- ▶ Szczególna postać obowiązku zawiadomienia o przestępstwie; naruszenie wiąże się z ponoszeniem odpowiedzialności karnej (lub dyscyplinarnej).
- ▶ Dotyczy:
 1. art. 304 § 2 – **instytucji państwowych i samorządowych, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa**
 2. art. 240 § 1 k.k. – każdy ma **prawny obowiązek** zawiadomić o przestępstwach wyliczonych w tym przepisie. Są to m.in. ludobójstwo, zdrada, zamach stanu, zabójstwo, bezprawne pozbawienie wolności, przestępstwa o charakterze terrorystycznym

UWAGA NA:

- ▶ Art. 240 § 2 – kontratyp „nie popełnia przestępstwa”
- ▶ Art. 240 § 3 – klauzula niekaralności „nie podlega karze”
- ▶ Prawny obowiązek z art. 240 § 1 nie dotyczy także osób z art. 178 k.p.k.

Zawiadomienie o przestępstwie

Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie organ powołany do prowadzenia postępowania przygotowawczego jest obowiązany wydać postanowienie o:

wszczęciu

LUB

**Odmowie
wszcęcia**

Jeżeli organ procesowy nie znajduje dostatecznej podstawy (w świetle wymagań z art. 303) do wszczęcia postępowania, ale jednocześnie możliwość popełnienia przestępstwa nie jest wykluczona, k.p.k. dla takich sytuacji przewiduje instytucję **postępowania sprawdzającego** – art. 307 k.p.k.

O wszczęciu lub odmowie wszczęcia zawiadamia się osobę lub instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie. Jeżeli nie zostaną oni w ciągu 6 tygodni powiadomieni o wydaniu odpowiedniego postanowienia, mogą wnieść **zażalenie** do prokuratora nadzrędnego albo powołanego do nadzoru nad organem, któremu złożono zawiadomienie. → tzw. **skarga na beczynność**

Postępowanie sprawdzające art. 307

Organy postępowania mogą sprawdzać własne informacje o przypuszczeniu popełnienia przestępstwa albo te, zawarte w zawiadomieniu.

- ▶ Postępowanie sprawdzające **wyprzedza postępowanie karne, ponieważ toczą się przed jego wszczęciem**. Powinno być ograniczone do zbadania dopuszczalności wszczęcia śledztwa (dochodzenia).
- ▶ Można żądać uzupełnienia danych zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie lub dokonać w tym zakresie sprawdzenia faktów.
 - ▶ Uzupełnienie danych – np. przekazanie dodatkowej informacji
 - ▶ Sprawdzenie faktów – przeprowadzenie rozmów, wywiadów i obserwacji przez Policję

Postępowanie sprawdzające art. 307

- ▶ **W postępowaniu sprawdzającym nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu!**
 - ▶ **Wyjątek!** Art. 307 § 2 i 3 → przyjęcie ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchanie w charakterze świadka osoby zawiadamiającej utrwalane w formie protokołu
 - ▶ Pozostałe czynności nie są protokołowane, nie mają charakteru czynności procesowych a ich wyniki nie nabierają mocy dowodowej w postępowaniu karnym
 - ▶ Utrwala się je w formie notatek urzędowych (por. art. 143 § 2)
- ▶ Postępowanie sprawdzające powinno być ukończone **w ciągu 30 dni**. Po tym okresie należy:
 - ▶ **albo wszcząć śledztwo (dochodzenie) albo odmówić wszczęcia**

Wszczęcie postępowania przygotowawczego

- ▶ Poza uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa niezbędna jest również **prawna dopuszczalność ścigania**, czyli brak przeszkód prawnych w ściganiu danego czynu
- ▶ Warunki dopuszczalności procesu → **art. 17 § 1**
 - ▶ **ważne – na art. 17 § 2**
 - ▶ Do chwili otrzymania wniosku lub zezwolenia władzy, od których ustawa uzależnia ściganie, organy procesowe dokonują **tylko czynności nie cierpiących zwłoki** w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a także czynności zmierzających do wyjaśnienia, czy wniosek będzie złożony lub zezwolenie będzie wydane

Z orzecznictwa...

- ▶ Postanowienie SN z 18.08.2009 r., WSP 4/09
 - ▶ Sędziemu, przeciwko któremu prokurator - wbrew postanowieniom art. 17 § 2 k.p.k. - prowadzi faktyczne śledztwo, przysługują uprawnienia podejrzanego.
- ▶ Postanowienie SA w Katowicach z 5.08.2015 r., II Akz 427/15
 - ▶ Przepis art. 17 § 2 k.p.k. nakłada na organy prowadzące postępowanie obowiązek wyjednanie zgody na ściganie, zaś do chwili otrzymania wniosku lub zezwolenia władzy, od których ustawa uzależnia ściganie, organy procesowe dokonują tylko czynności nie cierpiących zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a także czynności zmierzających do wyjaśnienia, czy wniosek będzie złożony lub zezwolenie będzie wydane.
- ▶ Uchwała SN z 13.01.2017 r., SNO 55/16
 - ▶ Możliwość konwalidacji braku, o którym mowa w art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. wynika z art. 17 § 2 in fine k.p.k., który przewiduje, że w razie nieistnienia takiego zezwolenia sąd, rozstrzygający w przedmiocie procesu, podejmuje czynności zmierzające do wyjaśnienia, czy zezwolenie będzie wydane. Oznacza to również obowiązek oczekiwania przez ten sąd na rezultat postępowania wпадkowego zainicjowanego wnioskiem o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności, gdy wniosek został złożony. Unormowanie określone w art. 17 § 2 k.p.k. świadczy o tym, że wskazana negatywna przesłanka dopuszczalności procesu głównego ma charakter względny, to znaczy, przeszkoda ta, uniemożliwiająca jego wszczęcie albo kontynuowanie, jest usuwalna.

POSTANOWIENIE O:	ŚLEDZTWO	DOCHODZENIE
<p>WSZCZĘCIU śledztwa lub dochodzenia</p> <p>NIEZASKARŻALNE</p>	<p>WYDAJE WYŁĄCZNIE PROKURATOR</p> <p>(art. 305 § 3)</p> <p>→ Postanowienie z uzasadnieniem</p>	<p>1. CO DO ZASADY - POLICJA LUB INNY UPRAWNIONY ORGAN</p> <ul style="list-style-type: none"> nie ma obowiązku zawiadomiania prokuratora <p>2. MOŻE WYDAĆ PROKURATOR JEŻELI PROWADZI DOCHODZENIE</p> <ul style="list-style-type: none"> Nie trzeba sporządzać uzasadnienia Na wniosek strony organ podaje ustnie powody rozstrzygnięcia
<p>ODMOWIE WSZCZĘCIA</p> <p>ZASKARŻALNE</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Zażalenie - art. 306 § 1 k.p.k.</p>	<p>1. PROKURATOR</p> <p>2. Jeżeli postanowienie wydaje POLICJA (LUB INNY UPRAWNIONY ORGAN)</p> <p>→ WYMAGA ZATWIERDZENIA PRZEZ PROKURATORA</p> <p>uzasadnienie</p>	<p>WYDAJE POLICJA LUB INNY UPRAWNIONY ORGAN</p> <p>WYMAGA ZATWIERDZENIA PRZEZ PROKURATORA (art. 325e § 2 – poza umorzeniem rejestrowym)</p> <p>Nie trzeba sporządzać uzasadnienia, wystarczy podać ustnie powody rozstrzygnięcia</p> <p style="text-align: center;">Wyjątek! Art. 325e § 1a</p>

Wszczęcie postępowania przygotowawczego

- ▶ Zgodnie z art. 303 (oraz 325e w zw. z art. 303) śledztwo lub dochodzenie mogą zostać wszczęte po wydaniu formalnej decyzji przez organ prowadzący postępowanie.
- ▶ Wydaje się **postanowienie**
- ▶ Formalne wszczęcie postępowania jest bardzo istotną czynnością. Rozgranicza etap przedprocesowy od procesowego i wskazuje, które czynności organów stanowią już część postępowania karnego.

Czynności w niezbędnym zakresie (art. 308)

Wtedy, gdy konieczne jest natychmiastowe wszczęcie postępowania, bezpośrednio po ujawnieniu przestępstwa a zwłoka może skutkować utratą lub zniekształceniem dowodów.

► Faktyczne wszczęcie postępowania przygotowawczego → „papierek” czyli odpowiednie postanowienie zostanie wydane później

1. W **wypadkach niecierpiących zwłoki**
2. W granicach koniecznych dla **zabezpieczenia śladów i dowodów** przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem

W przeciwieństwie do czynności sprawdzających, są częścią postępowania przygotowawczego

Czynności w niezbędnym zakresie (art. 308)

Prokurator lub Policja może w każdej sprawie, przed wydaniem postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, przeprowadzić w niezbędnym zakresie **czynności procesowe**, a zwłaszcza dokonać oględzin (w razie potrzeby z udziałem biegłego), przeszukania, czynności wymienionych w art. 74 § 2 pkt. 1 w stosunku do **osoby podejrzanej** a także przedsięwziąć wobec niej inne niezbędne czynności.

- ▶ Można przesłuchać osobę podejrzaną w charakterze podejrzanego
- ▶ Czynności w niezbędnym zakresie mogą być dokonywane tylko **w ciągu 5 dni od dnia pierwszej tego rodzaju czynności**. Czas trwania śledztwa lub dochodzenia liczy się od dnia pierwszej dokonanej czynności.
- ▶ Mają pełną moc dowodową
- ▶ Po upływie 5 dni należy wydać postanowienie o **wszczęciu śledztwa** albo o **umorzeniu** (jeżeli nie istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa).

Czynności sprawdzające a czynności w niezbędnym zakresie

▶ Art. 307 k.p.k.

1. Organ nie wie czy wszcząć postępowanie czy nie; sprawdza posiadane informacje.
2. Mogą trwać do 30 dni
 - Nie wlicza się do czasu trwania postępowania przygotowawczego
3. Nie przeprowadza się czynności wymagających spisania protokołu
 - wyjątki: art. 307 § 2 i 3
4. Nieformalne czynności, utrwalane w formie notatek urzędowych.
5. Po zakończeniu czynności sprawdzających wydaje się postanowienie o wszczęciu śledztwa (dochodzenia) albo o odmowie wszczęcia

▶ Art. 308 k.p.k.

1. Faktyczne wszczęcie postępowania przygotowawczego.
2. Mogą trwać max. do 5 dni
 - Wlicza się do czasu trwania postępowania przygotowawczego
3. Przeprowadza się czynności, które mają pełną wartość dowodową
 - ▶ art. 308 § 1 i 2
4. Po zakończeniu czynności w niezbędnym zakresie wydaje się postanowienie o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia albo postanowienie o umorzeniu śledztwa (dochodzenia).
 - ▶ Umorzenie postępowania mimo że nie zostało ono formalnie wszczęte

Kazus 1

W ramach czynności przeprowadzonych przez prokuratora w trybie art. 308 k.p.k. (czynności niecierpiące zwłoki), telefonicznie wezwano do pomocy biegłego. Biegły przeprowadził niezbędne badania, po czym przystąpił jeszcze tego samego dnia do przygotowywania opinii na potrzeby postępowania przygotowawczego. Następnego dnia prokurator w dalszym toku postępowania potwierdził fakt powołania biegłego we właściwej formie.

Oceń prawidłowość powołania biegłego oraz dopuszczalność wykorzystania w toku procesu karnego sporządzonej w powyższej sytuacji opinii.

Wyrok SN z dnia 27 kwietnia 2009r., V KK 379/08, LEX nr 507949

W wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 308 k.p.k.) powołanie biegłego może nastąpić w innej formie niż pisemne postanowienie, także np. w rozmowie telefonicznej, choć musi ono być w dalszym toku postępowania potwierdzone we właściwej formie.

Kazus 2

Komisariat Policji w N. powiadomiony został przez lekarza pogotowia o nagłym zgonie Józefa T. Przybyły na miejsce policjant ustalił, że 89 - letni Józef T. od dawna cierpiał na różne choroby. Lekarz nie podejrzewał przestępnego spowodowania śmierci zmarłego, miał tylko trudności w dokładnym określeniu przyczyny zgonu. Policjant w trybie art. 308 k.p.k. przesłuchał w charakterze świadków członków rodziny zmarłego, dokonał oględzin oraz ustnie powołał biegłego lekarza dla dokonania oględzin zwłok oraz ustalenia przyczyny śmierci.

Oceń postępowanie policjanta.

Kazus 3

Doszło do wypadku drogowego i prokurator oraz policja dokonała na miejscu zdarzenia czynności przewidziane w art. 308 k.k. Okoliczności wypadku były oczywiste, kierujący pojazdem funkcjonariusz policji Artur T. nie zachowując należytej ostrożności potracił rowerzystę powodując u niego obrażenia ciała. Prowadzący czynności natychmiast przystąpił do przesłuchania Artura T. w charakterze podejrzanego, przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, uznając że uprawniają go do tego przepisy art. 308 § 2 i 3 k.p.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.